

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 10C/41/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113205463
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Káčerová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2022:1113205463.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I pred sudkyňou JUDr. Danou Káčerovou v právnej veci žalobkyne: Ľ.Z. L., R. F., XXX XX F. proti žalovanej: Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31320155, zastúpeného: advokátska kancelária ČERNEJOVÁ & HRBER, s.r.o., so sídlom Kýčerského 7, 811 05 Bratislava o určenie neplatnosti zmluvy o poskytnutí úveru "HypoPôžička" takto

rozhodol:

Súd žalobu v celom rozsahu z a m i e t a.
Súd žalovanej vo vzťahu k žalobkyni priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa žalobou doručenou súdu dňa 21.02.2013 sa domáhala určenia neplatnosti Zmluvy o poskytnutí úveru číslo U 22161-9, ktorú so žalovanou uzatvorila dňa 15.07.2009 (ďalej Zmluva v príslušnom gramatickom tvare) na tom skutkovom základe, že v zmysle uvedenej Zmluvy bol žalobkyni poskytnutý úver 13 346,65 €, ktorý úver sa žalovaná zaviazala žalobkyni poskytnúť a žalobkyňa sa zaviazala poskytnuté finančné prostriedky žalovanej vrátiť v 240 mesačných splátkach. Žalobkyňa mala za to, že žalovaná uviedla v Zmluve zavádzajúce údaje o tom, že zmluvný vzťah sa má riadiť podľa Obchodného zákonníka a podľa zákona číslo 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a to aj napriek tomu, že mali byť použité iba ustanovenia zákona o hypotekárnych úveroch, alebo iba ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobkyňa v žalobe uviedla, že označenie právneho rámca, ktorým sa má riadiť uvedená Zmluva je zavádzajúci a stavia dlžníka - žalobkyňu do pozície, keď veriteľ - žalovaná sám rozhoduje kedy, ktorá časť Zmluvy sa riadi ktorým zákonom. Podľa názoru žalobkyne, pokiaľ úver spĺňa podmienky pre spotrebiteľský úver, mali by byť jednoznačne zadané všetky parametre úveru, čo v prípade uzatvorenej Zmluvy nebolo žalovanou realizované.

Ďalej žalobkyňa v žalobe konštatovala, že žalovaná v časti A Zmluvy určila, že poskytnutý úver vyplatí žalobkyni jednorázovo dňa 21.07.2009 na účet definovaný v Zmluve dňom 21.07.2009, taktiež bol v Zmluve definovaný účel poskytnutia úveru ako bezúčelový, zabezpečenie úveru bolo v Zmluve definované záložným právom a poistením, no výška úroku v Zmluve uvedená nebola. V Zmluve bol uvedený odkaz na cenník, ktorý podľa vyjadrenia žalobkyne netvorí, ani netvoril súčasť Zmluvy, takže žalobkyni výška úroku známa nebola v čase podpísania Zmluvy. Taktiež žalobkyňa konštatovala, že zabezpečenie úveru formou poistenia síce dáva možnosť výberu, ale samotná Zmluva možnosť výberu poistenia v ďalšom znení vôbec neuvádza. V časti B Zmluvy žalovaná určila, že čiastka vo výške 400,25 € bude prevedená na účet spoločnosti v Zmluve definovanej, ako účel prevedenia prostriedkov žalovaná v Zmluve uviedla, že ide o úhradou výdavkov - nákladov súvisiacich s poskytnutím úveru vynaložených na tento účel, pritom však žalovaná v Zmluve neuviedla o aké náklady ide a na základe akého titulu sú tieto finančné prostriedky uhrádzané cudzej súkromnej nebankovej spoločnosti, ktorá nebola v zmluvnom vzťahu so žalobkyňou. V časti C Zmluvy žalovaná uviedla, že poskytla žalobkyni úver v celkovej výške 95 472 € a v tejto časti žalovaná zároveň uviedla, že poskytla žalobkyni úver 50 400

€. Žalobkyňa konštatovala, že žalovaná v Zmluve nedefinuje, či je to jej pohľadávka alebo pohľadávka CFH a.s.

Žalobkyňa za neprijateľnú zmluvnú podmienku v Zmluve považovala úhradu nedefinovaných nákladov tretej osobe. Taktiež namietla, že žalovaná v článku 3.7 Zmluvy si ošetrila svoje právo na zrážky zo mzdy. Žalobkyňa v žalobe konštatovala, že zmluva o zrážkach zo mzdy mala byť riešená samostatnou dohodou, v ktorej by boli definované všetky podmienky Zmluvy. Taktiež žalobkyňa namietla, že žalovaná v Zmluve konštatovala, že žalobkyňa sa vzdáva svojho práva na doručenie výpisov z úverového účtu. Taktiež žalobkyňa namietla, že žalovaná jej pri podpise Zmluvy vnútila uzavretie poisťného vo forme životného poistenia, čo podľa návrhu žalobkyne, nemá byť súčasťou Zmluvy.

Žalobkyňa v závere žaloby konštatovala, že v období od augusta roku 2009 až do augusta roku 2011 vložila na účet žalovanej spolu sumu 10 747 €, následne opakovane žiadala o prolongáciu úverového vzťahu, respektíve o zníženie splátok z dôvodu jej bonity, čím sa snažila postupne splácať mesačné splátky. Žalobkyňa následne sama začala uhrádzať mesačné splátky v menšej výške, z dôvodu nemožnosti plnenia. Žalovaná uvedené platby prijala, čím vlastne potvrdila, že súhlasí s takouto formou platenia dlžných splátok.

2. Žalovaná súdu dňa 09.09.2013 doručila písomné vyjadrenie k obsahu žaloby v zmysle, ktorého žiadala žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietnuť. Žalovaná konštatovala, že žalobkyňa namietla platnosť Zmluvy účelovo s úmyslom vyhnúť sa plneniu svojich záväzkov. Žalovaná konštatovala, že ak by aj súd jednotlivé ustanovenia v Zmluve považoval za neplatné, nie je možné, podľa platnej právnej úpravy, Zmluvu určiť za neplatnú ako celok. Právna úprava platná v čase uzavretia Zmluvy neumožňuje určiť úverovú zmluvu za neplatnú z dôvodu neplatnosti ktorejkoľvek zmluvnej podmienky. V kontexte svojej argumentácie žalovaná poukázala na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie a na obsah Smernice 93/13/EH, v kontexte ktorých sa má v zásade zachovať platnosť spotrebiteľskej zmluvy ako celku a nie vyhlásiť za neplatnú takúto zmluvu, ktorá obsahuje nekalé podmienky. Žalovaná konštatovala vo vyjadrení, že pri posudzovaní otázky, či zmluva, ktorá obsahuje jednu alebo viacero nekalých podmienok, môže bez uvedených podmienok naďalej existovať. Súd, ktorý o veci rozhoduje, nemôže sa opierať len o prípadnú výhodnosť vyhlásenia neplatnosti tejto zmluvy ako celku v prospech spotrebiteľa. Žalovaná poukázala aj na rozhodovaciu činnosť súdov Slovenskej republiky, konkrétne na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorý súd v rozhodnutí vyjadril právny názor, že ani značné množstvo neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve, ktoré sú neplatné, nespôsobuje samo o sebe neplatnosť celej spotrebiteľskej zmluvy. Súd poukázal na článok 6 ods. 1 Smernice rady 93/13/EH, v ktorom je uvedená požiadavka, aby spotrebiteľská zmluva bola naďalej pre strany záväzná, ak je existencia možná bez nekalých podmienok a tiež uvedené vyplýva z ustanovenia § 41 Občianskeho zákonníka. Žalovaná vo vyjadrení konštatovala, že v zmysle uvedenej právnej argumentácie nebola dotknutá platnosť Zmluvy, ktorá bola uzatvorená so žalobkyňou, ani pokiaľ by súd považoval za neplatné ustanovenie o úrokoch z omeškania, o vzdaní sa práva na zasielanie výpisov z úverového účtu, o dohode o zrážkach zo mzdy, či vo vzťahu k dohode o uzavretí poisťnej zmluvy, ktoré sú úplne oddeliteľné od samotného obsahu Zmluvy, respektíve sú samostatnými právnymi úkonmi zahrnutými v jednej listine. Žalovaná k námietke žalobkyne, že Zmluva je uzatvorená v zmysle Obchodného zákonníka a podľa zákona o spotrebiteľských úveroch uviedla, že v prípade úverových zmlúv sa nejedná o neprípustnú voľbu Obchodného zákonníka, nakoľko ide o absolútne obchodné vzťahy, v ktorých sa obligatórne priamo zo zákona uplatňujú ustanovenia Obchodného zákonníka. Vo vzťahu k odkazu na zákon číslo 258/2001Z. z. v Zmluve žalovaná konštatovala, že tento odkaz je v Zmluve uvedený z dôvodu slúžiaceho v prospech spotrebiteľa, ktorý aby nenadobudol pochybnosti, že sa jeho zmluvný vzťah nebude riadiť týmto právnym predpisom. Žalovaná teda konštatovala, že toto ustanovenie Zmluvy nie je možné vyhodnocovať ako snahu žalovanej vyhnúť sa použitiu právnej úpravy vydananej na ochranu spotrebiteľa a ani ako neprijateľnú zmluvnú podmienku.

Vo vzťahu k výške úrokov z omeškania, ktorá podľa tvrdení žalobkyne je uvedená len v cenníku, ktorý netvorí súčasť Zmluvy žalovaná konštatovala, že žalobkyňa bola s obsahom cenníka oboznámená, čo potvrdila popisom Zmluvy. Z obsahu uzavretej Zmluvy vyplýva, že Cenník žalobkyňa prevzala ako prílohu Zmluvy pri jej podpise a z obsahu Zmluvy zároveň vyplýva, že cenník tvorí neoddeliteľnú súčasť Zmluvy. Žalovaná vo vyjadrení konštatovala, že cenník každému klientovi je prístupný na internetovej stránke žalovanej. Žalovaná zároveň uviedla, že v zmysle cenníka sú úroky z omeškania nulové. Z tohto dôvodu žalovaná uviedla, že ak by aj súd vyhodnotil dojednanie o úrokoch z omeškania za nejasné, nemalo by to za následok žiadny reálny zásah do práv žalobkyne a v žiadnom prípade by to nespôsobovalo značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľa, čo je v zmysle ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka základným predpokladom pre to, aby zmluvné dojednanie bolo možné považovať za neprijateľné a neplatné.

Žalovaná vo vzťahu k námietke žalobkyne, že pri podpise Zmluvy nemala možnosť si vybrať či má záujem o poistenie neschopnosti splácať úver žalovaná konštatovala, že žalobkyňa mala možnosť už pri vyplňovaní žiadosti o poskytnutie úveru sa rozhodnúť či o poistenie požiadala, alebo nie. Žalobkyňa sa rozhodla pre poistenie úveru, čo potvrdila svojim podpisom na žiadosti zo dňa 28.05.2009 a tiež neskôr aj pri uzavretí samotnej Zmluvy. Žalovaná konštatovala, že ustanovenia o poistení úveru sú pritom v žiadosti, ako aj v Zmluve uvedené prehľadne, nie sú uvedené len v obchodných podmienkach, ale sú uvedené priamo v samostatnom článku IX žiadosti o úver a v článku 4 Zmluvy a tieto články sú zdôraznené a odlišné osobitným nadpisom. Žiaden predpis nezakazuje v rámci jednej zmluvy dojednať viacero záväzkov medzi zmluvnými stranami.

Vo vzťahu k účtovanému poplatku v sume 400,25 €, ktorý mal byť prevedený na účet spoločnosti Consumer Finance Holding a.s. žalobkyňa s vyplatením poplatku uvedenej spoločnosti vyslovila súhlas. Tento poplatok je jasne a zrozumiteľne špecifikovaný už v žiadosti o úver zo dňa 28.05.2009. Žalovaná taktiež konštatovala, že uvedená spoločnosť pôsobila ako sprostredkovateľ úveru a zabezpečovala uzatvorenie Zmluvy, čo je zrejmé tak zo žiadosti o úver, ako aj z obsahu Zmluvy. Žalobkyňa si tejto skutočnosti musela byť vedomá z dôvodu, že v celom zmluvnom procese komunikovala s obchodným zástupcom uvedenej spoločnosti, pred ktorým aj Zmluvu podpísala a tento zástupca spoločnosti taktiež podpísanie Zmluvy potvrdil svojim podpisom.

Žalovaná taktiež konštatovala, že Občiansky zákonník v ustanovení § 53 ods. 1 vylučuje z preskúmania tie zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo, ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Vo vzťahu k dohode o zrážkach zo mzdy žalovaná uviedla, že táto je uzavretá v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Zabezpečenie záväzku formou dohody o zrážkach zo mzdy Občiansky zákonník a ani iné právne predpisy na ochranu spotrebiteľa nezakazujú ani v prípade, že účastníkom zmluvy je spotrebiteľ.

Žalovaná zároveň konštatovala, že dohoda o zrážkach zo mzdy je uzatvorená písomne, pričom z ustanovenia § 551 Občianskeho zákonníka je zrejmé, že zrážky nebudú vykonávané vo väčšom rozsahu než pri výkone rozhodnutia. Predmetný zabezpečovací inštitút bol dohodnutý priamo v Zmluve prehľadným a transparentným spôsobom a nie iba jeho uvedením v obchodných podmienkach. V prípade využitia tohto zabezpečovacieho inštitútu žalobkyňa, ako spotrebiteľka, by sa mala možnosť brániť v rámci platnej právnej úpravy. Žalovaná ďalej konštatovala, že uzavretie dohody o zrážkach zo mzdy zároveň nie je možné považovať za inštitút výlučne v neprospech spotrebiteľa a to z dôvodu, že v prípade, keď sa spotrebiteľ dostane do omeškania, jeho pohľadávka sa nenavýšuje o zbytočné náklady v podobe trov súdneho konania alebo trov exekučného konania.

Žalovaná ďalej vo vyjadrení konštatovala, že nevnútila žalobkyňu čerpanie úveru vo výške 50 400 €. Žalobkyňa vyjadrila vôľu splatiť jej iné záväzky vzniknuté z iných záväzkových vzťahov, čo vyplýva z obsahu žiadosti o vyplatenie úveru novou HypoPôžičkou zo dňa 28.05.2009, ako aj zo žiadosti o úver HypoPôžičky zo dňa 28.05.2009. V oboch predmetných listinách žalobkyňa výslovne žiadala o poskytnutie úveru v ňou stanovenej výške a výslovne uviedla aj skutočnosť na aký účel žiada poskytnuté peňažné prostriedky použiť a v zmysle žiadosti žalobkyňu žalovanou bol žalobkyňu poskytnutý úver vo výške požadovanej žalobkyňou. Žalovaná konštatovala, že poskytla žalobkyňu peňažné prostriedky zo Zmluvy v súlade a jednoznačne s prejavom vôle žalobkyne. Všetky poukázané peňažné prostriedky boli v Zmluve riadne identifikované čo do výšky a dôvodu ich vzniku a súčasne v Zmluve boli uvedené čísla účtov, na ktoré boli peňažné prostriedky poukázané. Žalovaná konštatovala, že námietky žalobkyne týkajúce sa výšky úveru majú špekulatívny charakter. Žalovaná konštatovala, že Zmluva bola podpísaná pred viac ako štyrmi rokmi, pričom žalobkyňa nikdy nespochybnila jej platnosť ani svoju vôľu uzavrieť Zmluvu v dojednanom znení a nenamietala ani výšku úveru, ktorý jej bol žalovanou na základe Zmluvy poskytnutý. Žalovaná vo vyjadrení konštatovala, že ide o dojednanie o hlavnom predmete plnenia, ktoré je v zmysle ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka vylúčené zo súdneho prieskumu.

Vo vzťahu k nedoručeniu výpisov z úverového účtu žalovaná konštatovala, že právna úprava účinná v čase podpisu Zmluvy - zákon č. 258/2001 Z. z. a ani Obchodný zákonník neukladali žalovanej povinnosť, ako veriteľovi, poskytovať spotrebiteľom, ako dlžníkom, výpisy z ich úverových účtov a zároveň žalobkyňu ani žiaden predpis nepriznáva právo dostávať výpis z úverového účtu od veriteľa. Žalovaná v čase uzatvorenia úverovej zmluvy nemala technicky zabezpečenú možnosť vyhotovovania a zasielania výpisov z úverových účtov. Žalovaná zároveň konštatovala, že vedenie úverového účtu vôbec nespĺňovala. Žalovaná v závere uviedla, že v súčasnosti výpis z úverového účtu, na základe technického vybavenia, je schopná vytvoriť a na požiadanie žalobkyne, ako spotrebiteľa, je schopná jej tento výpis doručovať.

Žalovaná v závere vyjadrenia uviedla, že žalobkyňa do podania žaloby nekontaktovala žalovanú za účelom úpravy zmluvného vzťahu. Žalovaná konštatovala, že vlastne žalobkyňa v žalobe sa priznala k porušeniu svojich zmluvných povinností spočívajúcich v riadnom nesplácaním poskytnutého úveru a tvrdeniami o údajnej nekalosti niektorých ustanovení Zmluvy sa snaží presunúť zodpovednosť za jej povinnosti na žalovanú. Žalovaná konštatovala, že sama žalobkyňa pripúšťa skutočnosť, že je v omeškani s plnením splátok podľa Zmluvy, ale zároveň konštatuje v žalobe, že prejavuje úmysel a vôľu do budúcnosti úplne splatiť svoj záväzok. Z tvrdenia žalobkyne teda nie je jasné, prečo sa snaží žalobou domáhať vyslovenia neplatnosti Zmluvy, keď podľa vlastných tvrdení chce naďalej svoje záväzky podľa Zmluvy plniť, z čoho je zrejmý nedostatok naliehavého právneho záujmu na určení neplatnosti Zmluvy. Žalovaná konštatovala, že súdna ochrana nemá slúžiť na ochranu ľahkovážneho a nezodpovedného konania spotrebiteľa. V tomto kontexte žalovaná poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 23 Cdo 1201/ 2009. Taktiež žalovaná poukázala aj na argumentáciu generálnej advokátky v spotrebiteľskej veci C-453/10 vedenej Súdnym dvorom EÚ, ktorá kládla dôraz na zodpovednosť spotrebiteľa, ktorý si má pred uzavretím zmluvy zväziť jej obsah a nespoliehať sa len na ochrannú ruku štátu.

Žalovaná spolu s vyjadrením doručila súdu aj listinné dôkazy: žiadosť o úver HypoPôžička zo dňa 28.05.2009, žiadosť o vyplatenie úveru / úverov novou HypoPôžičkou zo dňa 28.05.2009, Obchodné podmienky VÚB, a.s. pre poskytovanie bezúčelových úverov v rámci programu HypoPôžičky, Cenník VÚB, a.s. pre produkty vydávané v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. platný od 06. júla 2009.

3. Žalobkyňa súdu dňa 18.09.2013 doručila písomné podanie, ktorým súhlasila, aby súd konal v jej neprítomnosti. K písomnému vyjadreniu žalovaného sa nevyjadrila. Spolu s podaním doručila súdu uznesenie vydané Okresným súdom Nitra č.k. 32 K /16/2013-742 zo dňa 21.03.2013, v zmysle ktorého bolo začaté konkurzné konanie na žalobkyňu, ako dlžníčku, v zmysle zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii.

4. Na žiadosť konajúceho súdu Okresný súd Nitra súdu doručil uznesenie č.k. 32 K/16/2013-749 zo dňa 04.04.2013, právoplatné dňom 12.04.2013, v zmysle ktorého bol vyhlásený konkurz na majetok žalobkyne, bol otvorený malý konkurz, zároveň bol ustanovený správca konkurznej podstaty úpadcu - žalobkyne a zároveň boli vyzvaní všetci veritelia žalobkyne ako dlžníčky, aby v základnej prihlasovacej lehote do 45 dní od vyhlásenia konkurzu si prihlásili svoje pohľadávky, ktoré nie sú pohľadávkami proti podstate, v jednom rovnopise u správcu a v jednom rovnopise na Okresnom súde Nitra.

5. Správca úpadcu - žalobkyne C.. Y. E. súdu dňa 04.12.2013 doručil písomné podanie v zmysle, ktorého súdu oznámil, že žalovaná Všeobecná úverová banka, a. s. si prihlásila do konkurzného konania ako veriteľ pohľadávku voči žalobkyňi vzniknutú na základe zmluvy o poskytnutí úveru U 22169-09 zo dňa 15.07.2009.

6. Súd uznesením 10C/41/2013-87 zo dňa 03.04.2014 prerušil konanie do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 32 K/ 16/2013.

7. Okresný súd Nitra dňa 25.06.2019 vydal rozhodnutie - uznesenie č.k. 32 K 16/2013-936, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 18.07.2019, v zmysle ktorého konkurz vyhlásený na majetok žalobkyne bol zrušený po splnení konečného rozvrhu výťažku. Z predmetného uznesenia je zrejmé, že výťažok zo speňaženia majetku žalobkyne bol 60 294,62 €, pohľadávky proti podstate boli vo výške 13 244,71 €, predpokladané náklady pri ukončení konkurzu boli 100 € a suma určená na uspokojenie veriteľov bola vo výške 46 949,91 € a okrem iných veriteľov bol uspokojený aj veriteľ - Všeobecná úverová banka, a. s. so zistenou pohľadávkou vo výške 50 400,25 €, z ktorej bola vyplatená suma v rámci uspokojenia veriteľa vo výške 32 630,15 €.

8. Súd vo veci určil termín pojednávania na deň 26.01.2022, na ktorý strany sporu súd riadne predvolal. Žalobkyňa doručenie predvolania na termín pojednávania mala doručované poštou ako aj miestnym úradom Topoľčany. Súd zásielku doručovanú žalobkyňi obsahom, ktorej bolo predvolanie na termín pojednávania a procesné poučenie považoval za doručenú v zmysle oznámenia o spôsobe doručovania mestom Topoľčany.

Na pojednávanie sa dostavil právny zástupca žalovanej, ktorý zotrval na obsahu vyjadrenia k žalobe a konštatoval, že obsah Zmluvy bol skúmaný v konkurznom konaní. Na základe Zmluvy preskúmanej súdom žalovanej, ako veriteľovi, bolo vyplatené plnenie v rámci konkurzného konania. Žalovaná žiadala žalobu zamietnuť.

9. Podľa ustanovenia § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka (platného a účinného v čase uzatvorenia zmluvy stranami sporu) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ustanovenia §52 ods.2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa ustanovenia §52 ods.3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ustanovenia §52 ods.4 OZ spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ustanovenia § 53 ods.1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa ustanovenia §53 ods.5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ustanovenia §53 ods.6 OZ ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov a nejde o spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, 1a) nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú bankami za spotrebné úvery v mieste bydliska spotrebiteľa a v čase uzavretia zmluvy.

Podľa ustanovenia §53 ods.7 OZ zabezpečenie splnenia záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy prostredníctvom zabezpečovacieho prevodu práva k nehnuteľnosti je pri spotrebiteľskej zmluve neprípustné.

Podľa ustanovenia § 4 ods.1 zákona č.258/2001Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (platného a účinného v čase uzavretia zmluvy stranami sponru)zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa ustanovenia §4 ods.2 cit. zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) musí obsahovať

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,

n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,

o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

p) práva spotrebiteľa podľa § 7,

q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa ustanovenia §4 ods.3, písm. a/ cit. zákona pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

10. Súd žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol. Žalobkyňa v konaní bola pasívna. Na pojednávanie, na ktoré bola predvolaná, sa nedostavila. Súd konštatuje že úverová zmluva HypoPôžička číslo U 22161/9 uzavretá stranami sporu dňa 15.7.2009 určenia neplatnosti, ktorej sa žalobkyňa v konaní domáhala bola podrobená súdnemu prieskumu v rámci konkurzného konania vedeného Okresným súdom Nitra pod spisovou značkou 32 K 16/ 2013, výsledkom ktorého bolo pomerné uspokojenie žalovanej ako veriteľa vo vzťahu k žalobkyni na základe úverovej zmluvy uzatvorenej medzi stranami. Súd zároveň konštatuje, že v zmysle ustanovenia § 137 písm. a/b/c/d/ CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o splnení povinnosti; o nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu; o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu. Súd konštatuje, že z citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka a ani zákona o spotrebiteľských úveroch nevyplýva, že by sa žalobkyňa, ako spotrebiteľka, mohla domáhať určenia neplatnosti Zmluvy. Z citovaných ustanovení jednoznačne vyplýva, že súd by mohol určiť len za neprijateľné niektoré zo zmluvných podmienok, respektíve by mohol určiť úver za bezúročný a bez poplatkov.

11. Podľa ustanovenia § 218 ods.1 CSP obsah rozhodnutia vo veci samej vysloví súd vo výroku rozsudku. Vo výroku súd rozhodne tiež o nároku na náhradu trov konania, ak sa o ňom nerozhoduje samostatne.

Podľa ustanovenia § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa ustanovenia § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa ustanovenia §262 ods.2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

12. Súd priznal žalovanej vo vzťahu k žalobkyni nárok na náhradu trov konania v plnej výške z dôvodu, že v konaní mala žalovaná plný úspech.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava I, písomne v dvoch vyhoveniach. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh)/ § 363 CSP/. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania/§ 364 CSP/.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci/ § 365 ods.1 CSP/.

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej /§ 365 ods.2 CSP/.

Odvolať dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania/§ 365 ods.3 CSP/.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie/ § 366 CSP/.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie.